

Manifest “El Vallès sense el Quart Cinturó”

En primer lloc volem donar les gràcies a tots els qui avui sou aquí. Una vegada més avui demostrem que la Campanya Contra el Quart Cinturó és viva i que es manté el sentit de la seva existència. Una existència que no seria possible des de fa 17 anys sense vosaltres i tants d'altres que avui no han pogut venir, però que plegats tenim molt present que cal continuar cridant: NO AL QUART CINTURÓ!!!

Ara més que mai hem de continuar manifestant el nostre rebuig a un projecte que no és res més que la concreció de polítiques econòmiques que no haurien d'haver existit mai i que tenen com a efecte irreversible el consum indiscriminat de territori. Un consum desmesurat, com el de la resta de recursos naturals, que ens porta directament a un crac, no borsari, sinó ambiental. Els darrers anys hem estat presents en la gestació i naixement de conceptes recurrents: la nova cultura de l'aigua, la nova cultura de l'energia, la nova cultura del territori... Talment com si les velles cultures fossin un desastre, com si no haguessin existit cultures que no permetessin una coexistència una mica més harmoniosa de les diferents civilitzacions amb el seu entorn. Amb la lluita contra el Quart Cinturó no descobrim la sopa d'all, ni grans interrogants que han planat sobre tota la història de la humanitat. Amb el Quart Cinturó copsem com som alhora de poderosos i fràgils, com podem ser alhora destructius i poc constructius, com som d'enzes i poc espavilats quan hem d'afrontar reptes com els que ens pertoquen en aquest segle XXI.

Avui encara hem de maldar per frenar un projecte que va néixer en ple franquisme, un projecte que s'ha anat maquillant amb diferents noms (Quart Cinturó, autovia Orbital, B-40, A-7, Ronda del Vallès) per fer-nos creure que anàvem guanyant terreny, sense saber si amb el canvi morfològic hi havia un canvi semàntic. Aquest canvi semàntic que fa temps que la Campanya està posant damunt la taula: canviem el model de mobilitat, guanyem el respecte al nostre territori.

Ara ens diuen que el Quart Cinturó és l'obra que ens permetrà sortir de la crisi, quan precisament són les polítiques que han concebut el Quart Cinturó les que ens han portat fins a la situació actual. Però no ens hem de deixar enganyar per una crisi que té més d'estructural que de passatgera, i hem d'aprofitar aquest moment per mirar endavant amb nous ulls, amb noves mirades, buscant els horitzons i destins que ens han de permetre recuperar el temps perdut, les hipoteques planetàries que hem contret sense ni tan sols haver-nos-en adonat. Se'ns ha passat per alt a tots plegats la lletra petita, la que ens obligarà a pagar forts interessos en el futur. Un dia o altre hem d'encarar aquest mal pas, i el Quart Cinturó ens recorda cada dia que tenim obligacions no només amb nosaltres mateixos, sinó amb el que ja ens encalcen.

Fa pocs dies, mentre el Govern de la Generalitat ha posat damunt la taula un Pla Territorial Metropolità de Barcelona que dibuixa una Ronda del Vallès que passa tocar d'aquí on som avui, Santa Justa, i que sustenta nous i forts creixements al Vallès, el Ministerio de Fomento diu que el Quart Cinturó és seu, que serà de vuit carrils, i que si la Generalitat vol construir una via que relligui les ciutats del Vallès que faci laterals al costat del Quart Cinturó. És a dir, que la migradesa de les inversions per part de l'Estat a casa nostra encara és poc al costat del nou espoli de territori que volen imposar.

Potser les inversions que mai no han fet en transport col·lectiu no ajuden també a superar la crisi?

Potser el transport col·lectiu no permet reduir penyores ambientals que deixem als nostres hereus?

Potser el transport col·lectiu no permet reconduir el model de mobilitat actual cap a un nou model més eficient i menys agressor i potenciador de la destrucció del nostre Vallès?

Si som hereus, i alhora som marmessors de les herències que hem de deixar, el Quart Cinturó ha de ser el nostre llegat?

No, no i no; rotundament no.

Perquè ha arribat l'hora que els nostres representants polítics a la Generalitat tinguin clar que aquest conflicte no el resoldran mentre no obtinguin la competència sobre aquesta via, mentre no facin veure a l'Estat que ens ha de donar els recursos que durant tants d'anys no ha invertit a casa nostra per construir un país eficient, que ordena el seu territori amb cura i condueix la mobilitat de les persones i mercaderies, mentre no deixin de sermonejar-nos amb la nostra responsabilitat amb el futur econòmic, energètic i ambiental del nostre país i continuïn apostant per receptes caducades i antidiluvianes.

Perquè ha arribat l'hora que els nostres representants polítics arreu assumeixin que cal canviar el model, que la discussió no està ni en el nom de la cosa ni en la pròpia cosa, que la discussió no està en quatre o en vuit carrils. Ha arribat l'hora de mirar més enllà de la cosa, de veure el país com a conjunt i de començar a gestionar el territori i la mobilitat amb criteris racionals i sostenibles, invertint completament la tendència en pro del transport col·lectiu i orientant les inversions de l'Administració bàsicament cap al ferrocarril.

Perquè ha arribat l'hora que s'adonin que l'abstenció és el més clar reflex de la inoperativitat d'uns gestors polítics que no han sabut dotar, ni amb fets ni amb paraules, les esperances d'una societat catalana que vol ser, i ha de ser, moderna i modèlica amb el respecte pel seu territori.

Malauradament, avui, després de 17 anys de lluita, encara hem de ser aquí. Malauradament, avui encara hem de recordar que fa anys estem posant propostes a sobre la taula. Malauradament avui encara hem de reclamar que es remirin el Pla Territorial, com si tot just comencéssim a caminar. Malauradament, avui encara hem de dedicar esforços a fer entendre que els embussos de trànsit existiran sempre que mantinguem la prevalença del transport amb vehicle privat, encara que hi posem més carrils. Malauradament, avui (és un dir) haurem d'anar a Madrid a explicar coses que ja hem explicat mil i una vegades.

Malauradament, avui encara, avui més que mai, hem de cridar No al Quart Cinturó.

I malgrat aquest vell combat, sabem que encara no han construït el Quart Cinturó, i que la vostra lluita, la nostra lluita, compta amb l'aliança del pas del temps, de la raó que la perspectiva històrica ens va atorgant, poc a poc, com aquell rellotge de sorra que es buida. El pes el tenim nosaltres; els defensors del Quart Cinturó només tenen la fatxenderia, l'orgull del poder, el buit argumental i la destrucció de territori.

Un dia més, ara a Santa Justa, i tant de bo sigui dels últims perquè ja hàgim aconseguit enterrar definitivament aquest projecte, reclamem l'orgull de defensar un territori que és ben nostre, i recordem el crit de No al Quart Cinturó.

No, no, no al Quart Cinturó!!!

Santa Justa, el Vallès, 14 de juny de 2009